

16 lipca 1924 r. o należnościach za podróże służbowe (Dz. U. R. P. № 72 poz. 703):

przewodniczący komisyj kwalifikacyjnych i ich zastępcy—według V grupy;

członkowie komisyj kwalifikacyjnych — według VII grupy

uposażenia urzędników państwowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

531.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 16 lipca 1925 r.

o zmianie normy stawki celnej, do której wysokości wagę surową towarów można przyjąć według podania strony.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wymienioną w ustępie pierwszym § 22 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 11 poz. 64) stawkę „10 marek w złocie”, do której wagę surową towarów można przyjąć według podania strony, zamienia się na „10 złotych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

532.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 lipca 1925 r.

w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych oraz Kolei w sprawie zgłoszenia i rejestracji obligacyj, ulegających przerechowaniu na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerechowaniu zobowiązań Skarbu Państwa austriackiego i węgierskiego tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążyą na Skarbie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1028) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 roku o przerechowaniu zobowiązań związków samorządowych oraz obligacyj, opartych na takich zobowiązaniach (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1026).

Na zasadzie § 43 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 roku

o przerechowaniu zobowiązań prywatno-prawnych, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 213) oraz §§ 5, 6, 7, 10 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerechowaniu zobowiązań Skarbu Państwa austriackiego i węgierskiego, tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążyą na Skarbie Państwa austriackiego (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1028) oraz §§ 2, 7 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerechowaniu zobowiązań związków samorządowych oraz obligacyj, opartych na takich zobowiązaniach (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1026) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem przygotowania konwersji obligacyj kolei Karola Ludwika i kolei Albrechta, galicyjskich obligacyj krajowych oraz obligacyj emitowanych przez terytorjalne związki samorządowe, zarządza się zgłoszenie i rejestrację wymienionych obligacyj według postanowień paragrafów następujących.

Obligacje kolei Karola Ludwika i kolei Albrechta.

§ 2. Posiadacze 4% obligacyj kolei Karola Ludwika z r. 1890 i r. 1902 oraz 5% obligacyj kolei Albrechta z r. 1872 i r. 1877 i 4% obligacyj kolei Albrechta z r. 1890 i r. 1893, chcący korzystać z przerechowania i konwersji tychże, o ile ich obligacje znajdują się w granicach Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, winni złożyć takowe w terminie najdalej do dnia 1 września b. r. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie.

Jednocześnie ze złożeniem obligacyj winny być przedłożone dowody co do obywatelstwa właściciela obligacyj oraz dowody co do obywatelstwa osoby, która była właścicielem składanych obligacyj w dniu 21 maja 1924 r. Powyższe prawo własności winno być również w sposób dostateczny uwiarogodnione.

§ 3. Posiadacze obligacyj kolei Karola Ludwika i kolei Albrechta, wyszczególnionych w paragrafie poprzednim, chcący korzystać z przerechowania i konwersji tychże, o ile ich obligacje znajdują się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, winni zgłosić i przedłożyć takowe w terminie najdalej do dnia 1 października 1925 r. w konsulatach polskich zagranicą wraz z dowodami przewidzianymi w § 2 niniejszego rozporządzenia.

Konsulaty opatrzą przedłożone im obligacje stemplem, stwierdzającym obywatelstwo właściciela obligacyj oraz obywatelstwo osoby, która była właścicielem obligacyj w dniu 21 maja 1924 r., względnie stwierdzającym brak dostatecznych dowodów co do powyższego prawa własności.

§ 4. Właścicielowi obligacyj będzie przysługiwało prawo uzupełnienia przedłożonych dowodów aż do czasu zarządzenia konwersji.

W razie jeśli obywatelstwo właściciela i prawo własności obligacyj w dniu 21 maja 1924 r. nie zostanie w sposób dostateczny uwiarogodnione, od-